

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. november 16. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. június 27. napján kihirdetett Kb.I.6/2018/6. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottat bűnösnek mondja ki a Btk. 236. § (1) bekezdésébe ütköző ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségében.

Ezért 120 (egyszázhusz) napi tétel, napi tételenként 1.000 (egyezer) forint pénzbüntetésre és 1 (egy) évi közúti járművezetéstől eltiltásra ítéli.

A 120.000 (százhuszezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 12 (tizenkettő) havi részletfizetést engedélyez. A pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetén a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre változtatja át, melynek során egy napi tétel összege helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

A kiszabott járművezetéstől eltiltás tartamába a 2017. január 21. napjától 2018. március 06. napjáig terjedő időt beszámítani rendeli.

A vádlottat kötelezi 93.453 (kilencvenháromezer-négyszázötvenhárom) forint büntügyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 138.277 (százharmincnyolcezer-kettőszázhetvenhét) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen az ügyész, a vádlott és védője fellebbezést jelenthet be.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. június 27. napján kihirdetett Kb.I.6/2018/6. számú ítéletével **vádlott**at az ellene a Btk. 236. § (1) bekezdésébe ütköző ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy a büntetőeljárás során felmerült 93.453 (kilencvenháromezer-négyszázötvenhárom) forint büntügyi költséget az állam viseli és elrendelte annak visszatérítését.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész fellebbezést jelentett be az ítélet ellen bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében. A vádlott az ítéletet tudomásul vette.

A katonai ügyész utóbb csatolta fellebbezése írásbeli indokolását, melyben kifejtette, hogy téves az a bírói álláspont, hogy önmagában a büntetőügyben eljáró hatóságok - nyomozó hatóság, ügyészség, bíróság - hatásköri szabályokat sértő eljárása megalapozza a korábbi Be. 78. § (4) bekezdésének alkalmazhatóságát. Indokolása szerint a hivatkozott rendelkezés a bizonyítási eszköz

megszerzésének tilalmazott módjait rögzíti, mely körbe nem vonható a hatásköri szabályok megsértése. Hivatkozott a következetes bírósági gyakorlatra, mely a hatáskör hiányában eljáró bíróság által felvett bizonyítás eredményének - feltétlen eljárási szabálysértés miatt hatályon kívül helyezett ügyet követő - megismételt eljárásban bizonyítékként történő értékelését megengedhetővé teszi. Erre figyelemmel az elsőfokú katonai tanács által megalapozatlanul került sor a nyomozó hatóság által beszerzett bizonyítékok kirekesztésére, amely a történeti tényállás teljes felderítetlenségét eredményezte. Erre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.564/2018/1. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését módosított tartalommal tartotta fenn. Kifejtette, hogy az első fokon eljáró katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségét csak részlegesen teljesítette, ennek következtében az általa megállapított tényállás részben felderítetlen, így az ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés b./ pontja szerint részben megalapozatlan. Hangsúlyozta, hogy a Be. 167. § (5) bekezdése körébe a bűncselekmény útján, más tiltott módon, vagy a résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével megszerzett bizonyítékok tartoznak, de a rendőrség által - kétségtelenül hatásköri szabályok megsértésével - beszerzett bizonyítékok nem tarthatók. Erre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa tárgyaláson orvosszakértőt hallgasson ki, ezután állapítsa meg, hogy a vádlott vérében a személygépkocsi vezetéskor az alkoholkoncentráció 1,80 ezrelék volt, amely nála közepes fokú alkoholos befolyásoltságot eredményezett. Ez alapján **vádlottat** mondja ki bűnösnek a Btk. 236. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint büntetendő ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségében, ezért vele szemben pénzbüntetést szabjon ki és a közúti járművezetéstől határozott időre tiltsa el, amelybe a 2017. január 21-től a vezetői engedély visszaadásáig terjedő időt számítsa be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános tárgyaláson eljáró képviselője perbeszédében az átiratában írt indítványát fenntartotta. Indítványozta a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a történeti tényállás kiegészítését, és annak alapján a vádlott bűnösségének megállapítását a Btk. 236. § (1) bekezdésébe ütköző ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségében. Kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vádlottal szemben pénzbüntetést szabjon ki és a közúti járművezetéstől határozott időre tiltsa el, amelybe a 2017. január 21-től a vezetői engedély visszaadásáig terjedő időt számítsa be, illetve kötelezze őt az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

A védő a fellebbezési tárgyaláson megtartott perbeszédében kifejtett álláspontja szerint a másodfokú bíróság által felvett bizonyítás alapján eltérő tényállás megállapítható. Ezért az enyhítő körülmények - a vádlott egy személy tartásáról gondoskodik, hitelt fizet, a balesetben súlyosan megsérült, az magánéletbeli problémákra vezethető vissza, jelentős az időmúlás, amely nem felróható a vádlottnak - nyomtékára helyezve a hangsúlyt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elsődlegesen megrovás intézkedést alkalmazzon és méltányosságból mellőzze a járművezetéstől eltiltás büntetést a vádlottal szemben; másodlagosan méltányos büntetés és „B” kategóriára korlátozott járművezetéstől eltiltás kiszabását kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangsúlyozta és csatlakozott védőjéhez.

A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Előzményként megállapította, hogy a Győri Járási és Nyomozó Ügyészség a 2017. május 22. napján kelt Közl.357/2017/3-I. számú vádiratában **vádlottat** a Btk. 236. § (1) bekezdésébe ütköző ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségével vádolta. A Győri Járásbíróság a 2017. június 01. napján tárgyalás mellőzésével hozott Bpk.419/2017/4. számú végzésében **vádlottal** szemben ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt 120 napi tétel pénzbüntetést és 1 év 3 hónap közúti járművezetéstől eltiltást szabott ki. Az egy napi tétel összegét 1.600 forintban állapította meg. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére 12 havi részletet engedélyezett. A járművezetés eltiltás időtartamába a 2017. január 21. napjától eltelt időt beszámítani rendelte. Kötelezte a vádlottat 93.453 forint bünyügyi költség megfizetésére. A végzés 2017. június 16. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A jogerős határozat ellen a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség felülvizsgálati indítványt terjesztett elő, amely alapján a Kúria a Bfv.I.1436/2017/8. számú végzésében az ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt **vádlott** ellen folyamatban volt büntetőügyben a Győri Járásbíróság Bpk.419/2017/4. számú végzését hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette. Elrendelte a pénzbüntetés címén eddig befizetett összegnek a visszatérítését.

A Kúria a határozatában megállapította, hogy a járásbíróság elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy van-e hatásköre és illetékessége az ügyre, így olyan ügyben járt el, ahol tényleges katonai szolgálatot teljesítő terhelt ügyét bírálta el, ezzel elkövette a Be. 373. § (1) bekezdés c./ pont II. fordulata szerinti eljárási szabálysértést: törvényszéki hatáskörbe tartozó ügyben járt el, valamint katonai bíró helyett bírósági titkár járt el, ezért a bíróság nem volt törvényesen megalakítva. Megállapította azt is, hogy az ügyben kizárólag katonai ügyész járhatott volna el. A Kúria álláspontja szerint a Közl.357/2017/3-I. számú vádiratban emelt vád nem volt törvényes, mivel a Be. 474. § (1) bekezdése szerint a katonai büntetőeljárásban az ügyész feladatát a katonai ügyész látja el, így a Győri Járási és Nyomozó Ügyészség nem volt jogosult a vádemelésre, ezért a Be. 373. § (1) bekezdés c./ pontja szerint a határozatot hatályon kívül kellett helyezni és az eljárást meg kellett szüntetni. A Kúria állást foglalt a lefolytatott bizonyítással kapcsolatban is, és megállapította, hogy a Be. 474. § (2) bekezdés c./ pontjára figyelemmel a terhelti cselekmény nyomozására kizárólag a katonai ügyész lett volna jogosult, a rendőrség által végzett valamennyi nyomozati cselekmény törvénysértő volt. Utalt arra is, hogy a Kúria e határozata azonban nem zárja ki, hogy az elévülési időn belül a terhelt törvényes felelősségre vonása megtörténjék.

A Kúria döntését követően a Központi Nyomozó Főügyészség Győri Regionális Osztálya 4.Nyom.48/2018. szám alatt **vádlott** ellen vádiratot nyújtott be ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt a Győri Törvényszék Katonai Tanácsához. A vádiratot a Győri Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztálya által 247-2017.Bü. szám alatti nyomozás irataira alapította.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tárgyaláson kihallgatta a vádlottat, aki a büntetőjogi felelősségét elismerte, azonban a baleset és előzményei körülményeire nem emlékezett. Az elsőfokú katonai tanács az 1998. évi XIX. törvény 291. § (1) bekezdése alapján törvényesen ismertette a vádlott nyomozás során tett vallomását. Ismertette a releváns okirati bizonyítékokat is,

köztük a helyszíni szemle jegyzőkönyv adatait, a helyszínelő hivatalos feljegyzését, a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság 08000-k-2017/1730. számú küldését, a fényképmelléket, helyszínrajzokat, az orvosi látlelet és véleményt, az előállítás végrehajtásáról készült 1024/17.ált. számú jelentést, szakértő kirendelő határozatot, a 130754. és 130856. számú vérvételi jegyzőkönyveket és az orvosszakértői véleményeket az alkoholos befolyásoltságról, a meghallgatott személy elmondásáról készült jelentést, és a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal Pannonhalmi Járási Hivatala Gy-05B/KAB/437-2/2017. iktatószámú vezetési jogosultság szünetelését elrendelő határozatát. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 2. oldal 6. bekezdésében foglalkozott a vádlott vallomásának értékelésével, további bizonyítékértékelő tevékenységről a 2. oldal utolsó bekezdésétől a 3. oldal 5. bekezdéséig adott számot.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a Kúria határozata alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a törvényalkotó azzal a rendelkezésével, hogy kizárólagosan katonai ügyész jogosultságává tette a nyomozás lefolytatását, egyúttal tilalmazta azt, hogy az általános nyomozó hatóság az ilyen ügyekben a nyomozást teljes körűen lefolytassa. Az 1998. évi XIX. törvény 78. § (4) bekezdésére figyelemmel megállapította, hogy a rendőrség, mint általános nyomozó hatóság által beszerzett bizonyítékok a jelen büntetőeljárásban tiltott módon kerültek beszerzésre, ezért az ezen bizonyítási eszközökből származó tényeket nem lehet bizonyítékként figyelembe venni a rendőrhatalóság által halaszthatatlan nyomozási cselekményként elvégzett helyszíni szemle kivételével.

Az elsőfokú katonai tanács ítélete 2. oldalának 3. és 4. bekezdésében állapította meg a történeti tényállást. Az előzőek szerint pedig arra a következtetésre jutott, hogy a szemle és a hozzá kapcsolódó fényképmelléletek, helyszínrajzok alapján a vádlott ittaságára következtetést levonni nem lehet, ezért a 1998. évi XIX. törvény 4. § (2) bekezdése értelmében a vádlottat az ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt emelt vád alól az 1998. évi XIX. törvény 6. § (3) bekezdés b./ pont I. fordulata alapján - mert nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése - felmentette.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a./ és b./ pontjai szerint részben megalapozatlan, mivel a tényállást hiányosan állapította meg, illetve az részben felderítetlen. A másodfokú katonai tanács a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölésére igazságügyi orvosszakértő kirendelését és tárgyalás tartását tartotta indokoltnak.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ügyben a Be. 600. § (1) bekezdés b./ pontjára figyelemmel tárgyalást tartott. A tárgyaláson kihallgatta a vádlottat, aki továbbra sem vitatta büntetőjogi felelősségét. Állította, hogy megfelel a tényeknek, hogy pálinkát fogyasztott, hogy ittasan vezetett és balesetet szenvedett. Elfogadta a szakértői vélemény megállapításait, azonban határozottan állította, hogy a gépjárműből nem kirepült, hanem abból kiszállt, majd elesett. Az előzményekkel kapcsolatban pedig előadta, hogy a dulakodás családi okokból is történt. A balesetre azonban nem emlékezett. A fellebbviteli bíróság meghallgatta az igazságügyi orvosszakértőt, aki az írásban előterjesztett szakvéleményét változatlanul fenntartotta. A szakértői vélemény szerint a vádlott 2017. január 21. napján 19.40 órakor a cselekmény időpontjában alkoholos befolyásoltság állapotában vezetett gépjárművet. Az alkoholos befolyásoltság mértéke 1,73-1,90 ezrelék között volt, amely közepes fokú alkoholos befolyásoltságot eredményezett.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként és az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a./ és c./ pontjai értelmében lehetőséget látott eltérő - a vádirattal szinte egyező - tényállás megállapítására: „Az ... állományába tartozó **vádlott** 2017. január 21-én nagyobb mennyiségű szeszestalt fogyasztott el.

Ennek ellenére a vádlott 19.40 óra körüli időben a tulajdonát képező ... frsz-ú ... típusú személygépkocsival közlekedett ... belterületén a ... úton ... falu felől a ... út irányába, kb. 58-60 km/h sebességgel, amikor ittassága miatt egy enyhén jobbra ívelő útszakaszon, a bal oldalon lehaladt az úttestről és a 48. számú ház előtt lévő kereszt talpázatának ütközött. Az ütközés következtében a gépjármű az útestre visszavágódott. A vádlott - aki a biztonsági övet nem használta - a gépjárműből kiszállt, majd elesett. A baleset következtében nyolc napon túl, kb. 120 nap alatt gyógyuló - bal oldali combnyaktörés, nyílt orrcsonttörés, az arc többszörös sebe és hámsérülése, jobb felkar zúzódása és hámsérülése, mindkét térd zúzódása, jobb tüdő zúzódása - sérüléseket szenvedett el.

A vádlott véralkohol értéke a cselekmény elkövetésekor 1,73-1,90 ezrelék volt, amely nála közepes fokú alkoholos befolyásoltságot eredményezett. A vádlott magatartásával megszegte a KRESZ 3. § (1) bekezdés c./ pontjában írt előírást, miszerint úgy kell közlekedni, hogy a személy- és vagyonbiztonságot ne veszélyeztesse; a KRESZ 4. § (1) bekezdés c./ pontjában írt rendelkezést, miszerint járművet az vezethet, akinek a szervezetében nincs szeszestől fogyasztásból származó alkohol; a KRESZ 25. § (1) bekezdésében írt rendelkezéseket, amelyek értelmében a járművel az időjárási és látási viszonyoknak, továbbá az útviszonyoknak megfelelően kell közlekedni, továbbá a KRESZ 48. § (4) bekezdésében a biztonsági öv becsatolásának kötelezettségére vonatkozó előírást."

E kiegészítéssel az ítéletábra által kiegészített tényállás már megalapozott, mentes a hivatkozott megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéletábra Katonai Tanácsa felülbírálata alapjának tekintette.

A katonai ügyész bűnösség megállapítására és büntetés kiszabására irányuló fellebbezése alapos.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács tévedett, amikor a rendőrség, mint általános nyomozó hatóság által beszerzett bizonyítékok nagy részét, mint törvénysértő módon beszerzett bizonyítási eszközök tartalmát bizonyítékként nem értékelte és erre figyelemmel a vádlottat bizonyítottság hiányában felmentette.

A másodfokú katonai tanács egyetért az elsőfokú katonai ügyész és a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontjával. A következetes bírói gyakorlat szerint a nyomozás során lefolytatott bizonyítási eljárás eredménye a hatásköri szabályoktól függetlenül felhasználható bizonyítékként, így a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a halaszthatatlan nyomozati cselekményen kívül felhasználható lett volna bizonyítékként a vérvételi eredmény és a hozzá tartozó szakértői vélemény is, de a másodfokon felvett bizonyítás önmagában is elégséges a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására.

Az irányadó tényállás alapján a vádlott azzal a magatartásával, hogy közepes fokú alkoholos befolyásoltság állapotában közlekedett a személygépkocsijával ... belterületén, megszegte a KRESZ hivatkozott előírásait, és megvalósította a Btk. 236. § (1) bekezdésébe ütköző közlekedési bűncselekmény törvényi tényállási elemeit. Ezért a Fővárosi Ítéletábra Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 236. § (1) bekezdésébe ütköző ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségében.

A Fővárosi Ítéletábra Katonai Tanácsa a büntetés kiszabása során a vádlott vonatkozásában súlyosító körülményként értékelte a hasonló bűncselekmények elszaporodottságát, míg enyhítő körülményként a vádlott kifogástalan közlekedési előéletét, a beismerő vallomását, a megbánó magatartását és azt a körülményt, hogy neki fel nem róható ok miatt húzódott el az eljárás.

Mindezen bűnösségi körülményekre tekintettel a másodfokú katonai tanács a vádlottal szemben a Btk. 33. § (4) bekezdésére figyelemmel a Btk. 50. §-a alapján pénzbüntetést szabott ki. A fellebbviteli bíróság a cselekmény tárgyi súlyához viszonyítva - a többszörös KRESZ szabályszegésre figyelemmel - 120 napi tételt, a vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyaihoz igazodva egy napi tétel összegeként 1.000 forintot állapított meg. A Btk. 50. § (4) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés részletekben történő megfizetéséről és a Btk. 51. § (1) bekezdése alapján a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A Btk. 55. § (1) bekezdés a./ pontja és (2) bekezdése alapján tiltotta el a járművezetéstől, amelynek tartamába a Btk. 56. § (2) bekezdése alapján rendelte beszámítani azt az időt, amely alatt a vádlott vezetői engedélyét a bűncselekménnyel összefüggésben elvették. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a pénzbüntetés és járművezetéstől eltiltás büntetés együttes kiszabása szolgálja megfelelően a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

A másodfokú katonai tanács a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat 93.453 forint bűnügyi költség viselésére, míg az (5) bekezdés alapján méltányosságból mentesítette a vádlottat további 138.277,-Ft forint bűnügyi költség megfizetése alól.

A fellebbezésre való jogosultság a Be. 615. § (1) bekezdésén és a (2) bekezdés a./ pontján , a fellebbezésre jogosultak köre a Be. 616. §-án alapszik.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. november 16.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
előadó bíró

. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete 2018. november 16. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. november 16.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke